

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE—DOCTRINA—JURISPRUDENȚA—ECONOMIE POLITICĂ

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-ler

C. G. DISSESCUV ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. CERBAN, G. MEITANI,
N. POLIZU-MICȘUNEȘTI, C. HAGI-THEODORAKY**COLABORATORI PRINCIPALI:****DIM. ALEXANDRESCO**

Profesor la Facultatea de drept din Iași

MIHAIL ANTONESCU

Fost decan al Baroului de Ilfov

PETRE MISSIR

Decanul Facultății de drept din București

ALEX. D. DOBRIJEANU

Președinte la Înalta Curte de Casație

C. HAMANGIU

Consilier la Înalta curte de Casație

G. NEDELCU

Fost secretar general la Minist. de Justiție

G. CRISTESCU

Doctor în drept, avocat

G. PLASTARA

Profesor la Facultatea de drept, avocat

BARBU DIMITRESCU

Conferențiar la Facultatea de drept din Iași

ANDREI RĂDULESCU

Prof. supl. la Facultatea de drept, președ. trib. Ilfov

MIRCEA T. DJUVARA

Doctor în drept, avocat al Statului

N. STĂNESCU

Doctor în drept, avocat

SILIU RĂDULESCU

Judecător la trib. Ilfov

I. GR. PERIȚEANU

Avocat

IOAN SIMIONESCU

Doctor în drept, magistrat

CONST. GEROTA

Doctor în drept, avocat

VICTOR DUCULESCU

Avocat

DEM. DIMA

Doctor în drept, avocat

IULIU DRAGOMIRESCU

Avocat, Chișinău (Basarabia)

CESAR PASCU

Avocat

EM. SLATINEANU

Avocat

EUG. EMMANUEL

Doctor în drept, avocat

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: STRADELA SF. SPIRIDON, 3

ABONAMENTUL: PE UN AN 100 LEI; PENTRU AUTORITĂȚI ȘI INSTITUȚIUNI 120 LEI. — UN NUMAR 3 LEI

REDACTOR-ADMINISTRATOR: B. P. RADULESCU

TIPOGRAFIA GUTENBERG, SOCIETATE ANONIMĂ

EDITURĂ, TURNĂTORIE DE LITERE ȘI LEGĂTORIE DE CĂRȚI.—BUC. STR. PARIS, 62

1920

BIBLIOGRAFIE

Codul Penal din Transilvania, completat cu toate modificările până la 15 Martie 1920, tradus de *Ion I. Predoviciu*, procuror la tribunal și profesor la școala de Jandarmerie Oradea Mare.

PREȚUL 15 LEI

D-l Ion I. Predoviciu, procuror la Oradea Mare, a dat publicității traducerea Codului penal al fostului stat unguresc cu dorința, după cum spune în prefața cu care o însoțește, de a contribui la distribuirea justiției românești în Transilvania prin modestul său aport de terminologie și limbă în folosul juriștilor români de acolo și în interesul general.

Deși aplicarea acestui cod se face numai în teritoriile Transilvaniei, totuș această traducere va folosi țării întregi, de oarece cuprinde principii și dispozițiuni, cari la viitoarea unificare a legislațiunei penale ar putea fi adoptate.

Lucrarea de față poate servi și reprezentanților țării cari vor pregăti legea penală viitoare și cari nu cunosc limba maghiară, precum și magistraților și avocaților din vechiul Regat cari se vor duce să-și continue activitatea în Transilvania.

DREPTUL

LEGISLAȚIUNE—DOCTRINA—JURISPRUDENȚA—ECONOMIE POLITICĂ

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMANĂ SUB CONDUCEREA D-lor

C. G. DISSESCU

V. ATHANASOVICI, PAUL NEGULESCU, DEM. NEGULESCU, ALEX. GERBAN, G. MEITANI,
N. POLIZU-MICȘUNEȘTI, C. HAGI-THEODORAKY

SILIU RĂDULESCU
SECRETAR DE REDACȚIE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RĂDULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

N. Algiu. (Cuvântare ținută de d-l consilier Gr. Phérékide la înmormântarea lui N. Algiu).

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ. — *Inalta Curte de casație și justiție, S. III.* — Contencios administrativ. — Instrucțiuni relative la aplicarea legilor și decretelor. — Dacă sunt acte de autoritate. — Inadmisibilitatea recursului. — (Const. Papadopol Calimach cu Minist. Domeniilor). — Impozite. — Porecpe. — Bază impozabilă. — Dacă poate fi schimbată în cursul periodului. — (Ilie C. Stoian cu Primăria Capitalei).

Curtea de Apel din București, S. I. — Desbateri. — Inchiderea lor. — Dacă părțile pot modifica concluziile puse în instanță. — Garant. — Garanție pecuniară. — Garanție personală. — (Sura Rapapport cu S. Georges).

Curtea de Apel din Iași, S. II. — Divorț. — Procedură. — Ascultarea martorilor. — Lipsă de nulitate. — Pensune de întreținere. — Caracter juridic (Soții Maria și Gh. Stroici). Adnotația d-lui D. Alexandrescu.

Comisiunea arbitrală a Judec. Ocol. I București. — Locațiune. — Spor suplimentar pentru situație și îmbunătățiri. — Spor legal. — (Mauriciu Grünberg cu Solomon Rosenthal).

Nicolae Algiu

Cuvântare ținută de d-l Consilier Gr. Phérékide la înmormântarea lui N. Algiu, Consilier la Curtea de Apel din București.

Iubit și respectat de colegii săi și de toți cari l-au apropiat, Nicolae Algiu pleacă pentru totdeauna, lăsând în jurul lui impresiunea încă proaspătă a lungii sale funcțiuni de magistrat. După o carieră de 38 de ani, dânsul moare ca un soldat în activitate, fiindcă ținuse, până în ultimile zile, cu toate că boala îi slăbise puterile, să ia parte la ședințele Curței, pentru care 'și a făcut drumul cel din urmă.

Deschis la față și la vorbă, franc și cavalier, dânsul nu răbda ca altul să poarte grija și răspunderea demnităților ce le-a ocupat. După câte-va posturi de procuror și de judecător la Buzău, Olt, Argeș, Mehedintzi, Prahova și Covurlui, ocupă 16 ani postul de președinte al tribunalului Vlașca, unde, prin amabilitatea sa, prin spiritul său de dreptate, prin modul

cum privea la fel și pe sărac și pe bogat, 'și-a atras dragostea tuturilor, și-a făurit pritenii cari l-au urmat toată viața. Pe urmă, Președinte ani de-a lungul la secțiunea II a tribunalului Ilfov, dânsul se arată ca un camarad mai experimentat pe lângă judecătorii mai tineri, prin felul cum știa să dea povețe fără d'a le impune prin autoritatea ce o căpătase, și fiindcă știa să se apropie de inima colegilor cari intrau în carieră. Ridicat la rangul de prim-președinte al tribunalului Ilfov, pare că părăsește încă cu regret atmosfera cea vie a primei instanțe, când intră, în anul 1916, printre prieteni și colegi de o vârstă, în postul de consilier la Curtea de Apel din București. După o carieră atât de lungă și atât de frumoasă, ar fi meritat Nicolae Algiu ca în ultimii ani ai vieții sale, să se bucure de odihna bine câștigată în mijlocul rudelor iubite; dar soarta nemiloasă a hotărât să-l răpească tot-deodată din sânul familiei sale și din sânul familiei judecătorești, ca să simțim mai viu laolaltă pierderea care ne lovește pe toți.

Modest, căci n'a cerut nimănui vr'o favoare, ascuns în generozitatea sa, pe care n'au cunoscut-o decât acei spre care se îndrepta, prietenos cu toată lumea și prieten cu acei cari meritau încrederea sa, dânsul purta în sine calitățile tăcute care deosebesc pe magistrat. Nu se uita la haina omului care se înfățișa la bară, nu se lăsa amăgit de subtilitatea controverselor sau de talentul în expunere, ci se uita deadreptul la ce ascunde păsul, la ce duce grija impricinatului. Nu cu lungi teorii, ci cu vorbe puține deslega pricinile cele mai complicate, și găsea soluțiunea practică și juritică, fiindcă era legată de realitatea faptului și era îndreptățită printr'o judicioasă aplicațiune a legii.

Simplicitatea manierelor sale, darul bunei dispozițiuni mereu comunicative, nu lăsau pe acei cari nu'l cunoșteau destul de bine, să pătrundă îndeajuns ce tărie, ce independență de caracter alcătuiau firea lui veselă, dreaptă și împăcată cu sine.

Inima lui cea bună, adânc iubitoare de Țară, a fost sfâșiata de toate loviturile care au apăsasat Patria, în anii de sacrificii care au dus la izbândă. Intransigent în chestiunile de demnitate față de dușman, a opus la toate nedreptățile mândrie și curagiu.

Fie ca sinceritatea sentimentelor noastre îndurate să aducă o mângâiere familiei sale așa de crud încercată.

Sufletul bun și ales, ce se desparte din mijlocul nostru, răpește dragostea în care s'a împărțășit cu fie-care dintre noi, dar ne lasă zălog tutulor amintirea unei prietenii duiosase și pilda unui om întreg.

Ca delegat al Curții de Apel din București, aduc, în numele ei, un ultim salut lui Nicolae Algiu, colegului iubit și stimat.

Fie-i în veci țărașna ușoară.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE.

SECȚIA III

Audiența dela 26 Mai 1919

Preșidenția d-lui Al. Dobriceanu, președinte

Const. Papadopol-Calimach cu Ministerul de Domenii

CONTENCIOS ADMINISTRATIV. — ACT DE AUTORITATE. — INDRUMĂRI PRIVITOARE LA INTERPRETAREA LEGILOR ȘI DECRETULOR. — ATACAREA LOR CU RECURS LA INALTA CURTE DE CASAȚIE. — INADMISSIBILITATE. — ART. 5, § 3, LITERA F DIN LEGEA CURTEI DE CASAȚIE.

Ordinul prin care un Minister ca autoritate executivă, recomandă unei instanțe administrative sub-alterne un anume mod de a proceda și de a interpreta legile și decretetele, nu constituie un act administrativ de autoritate care să fie atacat cu recurs conform art. 5, § 3, litera f din legea Curții de Casație, ci o simplă îndrumare lipsită de orice caracter obligator pentru instanța căreia se adresează și care în caz de ilegalitate își găsește sancțiunea imediată în înlăturarea lui de către însăși instanța la care a fost adresat.

No. 167. — Respins ca inadmisibil recursul făcut de Const. Papadopol-Calimach, contra rezoluțiunei pusă de ministrul Domeniilor pe petiția ce i-a adresat de a revoca ordinul dat Comisiunei județene de expropriere ca să revizuiască lucrările de expropriere cu privire la moșia Sârbii din comuna Giurgiuoiaia, jud. Tecuci.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier Tăslăuanu.

S'a ascultat: d-l avocat D. Dobrescu care a ridicat incidentul de inadmisibilitate a recursului pe motiv că în speță n'ar fi vorba de un act administrativ de autoritate care să vatăme drepturile recurentului.

D-nii avocați M. Antonescu și C. C. Arion au combătut incidentul.

Curtea deliberând,

Asupra incidentului de inadmisibilitate a recursului;

Având în vedere că prin acest incident se aduce în discuțiune chestiunea de a se ști dacă un act al autorității executive prin care se comunică unei instanțe administrative, cum e comisiunea județeană de expropriere, instrucțiuni sau ordine de cum trebuie să procedeze în lucrările sale, constituie un act administrativ de autoritate de natură să îndreptățiască pe cei pretinși vătămați în drepturile lor, prin demersul autorității, ca să atace actul ca ilegal, potrivit art. 5 § III litera f din legea Curții de Casație;

Considerând că prin acest text de lege, este adăvărat că legiuitorul din 1912 a acordat calea recursului direct în Casațiune celor cari se pretind vătămați în drepturile lor printr'un act administrativ de autoritate făcut cu călcarea legii; că, însă, el nu a înțeles să se refere întrebându-se cuvintele „act... de autoritate”, decât la acele acte sau măsuri administrative cari produc prin ele înșile un efect real și hotărâtor asupra drepturilor particularilor în raport cu autoritatea și cari n'ar putea fi dărmate sau înlăturate ca ilegale, de cât pe această cale excepțională;

Considerând că ordinul prin care Ministerul de domenii ca autoritate executivă, recomandă unei comisiuni județene de expropriere, ca instanță administrativă, un anume mod de a proceda și de a interpreta legile și decretetele nu poate fi considerat ca un act administrativ de autoritate, căci prin el însuși nu produce nici un efect juridic, nu modifică și nu vatămă drepturile nici unei persoane, ci dă o simplă îndrumare, legalmente lipsită de orice caracter obligator pentru instanța căreia se adresează; că acest act nu poate constitui de cât cel mult o imixtiune a puterii executive în atribuțiunile instanțelor de judecată, un demers, care, întrucât recomandă o măsură ilegală, își găsește sancțiunea imediată în înlăturarea lui de către însăși instanța la care a fost adresat sau de cea superioară, după ordinea gradelor de jurisdicțiune instituite anume în această materie prin decretul-lege din 15 Decembrie 1918;

Că așa fiind, urmează că, în speță ordinul cu No. 1582 | 919 adresat de Ministerul de Domenii (Casa centrală a cooperăției și improprietărilor) comisiunei

III-a județiane Brăhăsești, județul Tecuci, de a se revizui lucrările privitoare la exproprierea moșiei Sârbi, coproprietate a recurentului, nu este un act de autoritate în înțelesul art. 5, § III lit.-f. din legea Curții de Casație, ci un simplu demers sau recomandare lipsită de orice efect juridic;

Că dar recursul îndreptat în contra acestui ordin cum și în contra rezoluțiunii puse de ministru pe o petițiune prin care recurentul cerea să se revină asupra lui, este inadmisibil și câtă să fie respins ca atare. Pentru aceste motive, respinge.

SECȚIA III

Audiența dela 28 Mai 1920.

Președinția d-lui Al. D. Dobriceanu, președinte.

Ilie C. Stoian cu Primăria Capitalei.

IMPOZITE — PERCEPERE. — CONTOPIREA PROPRIETĂȚII UNUI IMOBIL CU EXPLOATAREA LUI. — DACĂ CONSTITUE O SCHIMBARE DE BAZĂ IMPOZABILĂ. — ART. 51 52 DIN LEGEA DE CONSTATARE ȘI PERCEPERE.

Transformările de exploatațiune în cursul periodului de 5 ani prin contopirea în aceeași mână a proprietății și a exploatarei imobilului, chiar dacă prin aceasta venitul ar fi crescut, nu pot fi socotite ca o schimbare de bază impozabilă, care să modifice impunerea, odată ce ea a fost fixată în conformitate cu dispozițiunile art. 51 și 52 din legea de constatare și percepere.

No 225. — Casată la urma recursului făcut de Ilie C. Stoian decizia comisiunii de apel a recensământului taxelor comunale din București No. 2 | 920 în proces cu Primăria Capitalei.

S'au ascultat: D. avocat M. Oprescu în dezvoltarea motivelor de casare și D. avocat Bălcescu în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra motivelor I, II și IV:

1) „Exces de putere și violarea art. 52 din legea de constatare, întru cât imobilul a fost impus de comună la de cinci ori valoarea locativă după contract.”

2) «Comisiunea omite discuția făcută asupra probelor administrate și nu motivează.»

4) Comisiunea violează art. 51 și 60 din legea de constatare și percepere, întrucât înlătură contractul de închiriere singurul ce putea fi luat ca bază de evaluare.

Considerând că, potrivit art. 51 din legea de constatare și percepere, rolurile odată alcătuite, formează pentru fisc un titlu legal de împlinire, valabil pentru întregul period de cinci ani și nu pot fi modificate de cât în cazurile și în formele prescrise de lege;

Că, potrivit art. 52 din aceeași lege, contribuțiunile la care a fost impus prin aceste roluri un imobil nu pot fi nici sporite nici reduse în această perioadă de

cinci ani, pentru creșterea sau scăderea venitului, provocată prin faptul punerii sau scoaterii din locațiune, reînchirieri în alte condițiuni ori schimbarea destinației imobilului sau extensiunii, restrângerii ori transformării exploatațiunii;

Considerând că această soluțiune se impune și în cazul când exploatarea imobilului, care mai înainte se făcea de chiriaș, a trecut în cursul periodului asupra proprietarului, întru cât legea prevede și transformările de exploatațiune, care ca atare nu pot fi socotite ca schimbare de bază impozabilă prin contopirea în aceeași mână a proprietății și a exploatarei imobilului, chiar dacă prin aceasta venitul ar fi crescut.

Că dar, numai cu violarea acestor principii ale legii de constatare instanța de fond a putut majora impunerea recurentului, astfel că motivele de casare fiind fondate, urmează a fi admise ca atare;

Având în vedere că recurentul n'a mai susținut motivul III de casare, astfel că asupra acestui punct decizia comisiunii de apel urmează a rămâne în picioare.

Pentru aceste motive, casează.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI

SECȚIA I

Audiența de la 6 Iunie 1917

Președinția d-lui Oscar N. Nicolescu prim-președinte.

Sura Rapaport cu S. Georges

DESBATERI. — INCHIDEREA LOR. — DACĂ PĂRȚILE POT SĂ MODIFICE CONCLUZIILE LOR ALTFEL DE CUM AU FOST PUSE PÂNĂ ÎN MOMENTUL INCHIDERII DEBATERILOR.

GARANT. — SENSUL ACESTUI CUVÂNT. — DACĂ TREBUE ÎNȚELES ÎN SENSUL DE GARANȚIE PECUNIARĂ. — GARANȚIE PERSONALĂ. — ART. 393, 394 ȘI 396 PR. CIVILĂ.

SECHESTRU ASIGURĂTOR. — RIDICAREA LUI. — GARANȚIE PERSONALĂ. — ART. 617 PR. CIV. ȘI 908 C. COM.

1° Cu toate că din moment ce președintele a declarat debaterile închise, părțile litigante nu și mai pot modifica concluziile puse, care rămân irevocabile și definitiv fixate, totuși debaterile pot fi redeschise când judecătorii cred că este necesar pentru elucidarea cauzei, fie de a pune întrebări părților, fie de a pune în discuție un mijloc de apărare cerut ulterior de o parte prin concluziunile scrise.

2° Prin cuvântul „garant” cuprins în dispozițiunile art. 392 pr. civilă se înțelege nu numai persoana care depune o sumă de bani drept cauciune, ci și persoana care ea însăși fără a depune vre o sumă de bani garantează personal plata unei datorii.

3° Potrivit dispozițiunilor art. 671 pr. civilă,

nu se cere pentru ridicarea sechestrului asigurător consemnarea sumei, după cum prevede art. 908 c. comercial, ci se cere numai debitorului de a depune o garanție îndestulătoare care cuprinde evident și garanția personală.

No. 7. — Respins ca nefundat apelul făcut de Sura Rapaport în contra sentinței civile a Trib. Notariat Ilfov cu No. 2 din 1917 în proces cu S. Georges.

S'au ascultat d-nii avocați I. Gr. Perietzeanu pentru apelantă și August Ionescu pentru intimat.

Curtea,

Având în vedere apelul făcut de Sura Rapaport (S. Georges) în contra sentinței tribunalului Ilfov, secția de Notariat cu No. 632 din 31 Martie 1917;

Având în vedere că prin această sentință, tribunalul a admis contestațiunea făcută de S. Georges prin petiția înregistrată la No. 33512 din 1916 contra sechestrului asigurător înființat prin procesul-verbal cu data de 10 și 12 Septembrie 1916, după cererea creditoarei Sura Georges, a primit ca garant al plății pensiunii alimentare pe d-l S. Pragher, datorită de S. Georges soției sale Sura Georges, și a ordonat desființarea sechestrului asigurător după ce S. Georges va mai depune încă suma de 1.00 lei, pensiunea alimentară pe trei luni.

Având în vedere că apelanta Sura Georges își întemeiază apelul pe două motive: 1) că rău tribunalul a ordonat redeschiderea debaterilor în procesul de contestațiune în urma cererii prezentate în camera de consiliu de către S. Georges în timpul deliberățiunii și prin care propunea un capăt de cerere nediscutat în ședință și anume: a da o garanție personală, un garant în temeiul articolului 392 din procedura civilă, ceea ce a fost admis de tribunal prin sentința atacată cu apel; 2) că rău tribunalul a aplicat la sechestrul asigurător dispozițiunea articolului 392 Codul de procedură civilă și a dat o greșită interpretare acestui text, întrucât din debaterile parlamentare cari au avut loc cu ocazia votării articolului 392, rezultă că prin garant se înțelege, nu o persoană care garantează, ci o persoană care depune o sumă destinată a servi drept garanție.

Având în vedere că din actele invocate și din debaterile urmate în cauză se constată în fapt, că Sura Georges, pe temeiul unei acțiuni de pensiune alimentară prin care reclamă șase mii lei lunar de la soțul ei S. Georges și a unei cauțiuni, a cerut și obținut dela tribunalul Ilfov, secția de Notariat la 10 Septembrie 1916, înființarea unui sechestrul asigurător pe mărfurile din magazinul soțului ei debitor; că prin deciziunea Curței de Apel din București, secția III-a, cu No. 174 din 2 Noembrie 1916, pensiunea alimentară fiind redusă la patru sute lei lunar, S.

Georges face contestație contra aplicării sechestrului asigurător, iar pe de alta ca tribunalul să fixeze timpul pe câte luni să depună cu anticipație pensiunea de patru sute lei ce urma să se libereze la exigibilitate și lunar soției sale; că tribunalul judecând contestațiunea la 9 Martie 1917 și amânând pronunțarea sentinței la 12 și apoi la 14 Martie, o petițiune formulând o cerere subsidiară ne discutată în ședința dela 9 Martie și prin care oferea un garant care să garanteze pentru dânsul plata pensiunii alimentare, de câte patru sute lei lunar, datorită soției cu începere dela 12 Martie 1917 și până la înscrierea sentinței de divorț; că, față cu această cerere, tribunalul dispune redeschiderea debaterilor și prin sentința pronunțată primește un garant al plății pensiunii alimentare pe d-l S. Prager, și ordonă desființarea sechestrului asigurător, obligând pe contestator a mai depune o sumă de lei una mie două sute, pensiunea alimentară pe trei luni.

Considerând că este cert în drept că părțile litigante își pot modifica concluziunile lor până în momentul când președintele declară că debaterile sunt închise.

Că, odată această declarațiune făcută, starea litigiului de care sunt sesizați judecătorii se găsește definitiv fixată și concluziunile părților devin irevocabile; că judecătorii sunt datori a pronunța sentința lor după actele invocate în ședință, după mijloacele de apărare prezentate și după concluziunile astfel cum au fost formulate oral de litiganți.

Considerând că, dacă debaterile unui proces pot fi redeschise când judecătorii cred că este necesar pentru elucidarea cauzei, fie de a pune întrebări părților, fie de a pune în discuțiune un mijloc de apărare cerut ulterior de o parte prin concluziunile scrise, această redeschidere însă nu mai poate avea loc când, în intervalul deliberațiunii, unul dintre litiganți prezintă instanței o petițiune în care pune noi concluziuni cari nu sprijinere, ci modifică pe acelea formulate oral în instanță.

Considerând că cererea făcută de contestatorul S. Georges prin petițiunea din 14 Martie a. c. în timpul deliberărei tribunalului, prezintă acest ultim caracter.

Considerând că, în consecință, deși debaterile nu mai puteau fi redeschise, totuși întru cât tribunalul a ordonat această măsură și Sura S. Georges a discutat și pus concluziuni asupra noiei cereri făcute de contestatorul S. Georges de a se primi un garant înloc de a depune o sumă de bani, apelanta nu mai este îndreptățită a pretinde reformarea sentinței pe motivul unei neregulate redeschideri a debaterilor și admiterea unui punct care nu fusese discutat în ședința în care se ordonase închiderea debaterilor.

Că astfel fiind, primul motiv de apel nu este fundat.

Asupra celui de al doilea motiv de apel, greșita aplicare și interpretare a articolului 392 din Codul de proc. civ.

Având în vedere că acest articol dispune că «hotărârea care obligă pe o parte ca să dea o cauciune sau un garant, va arăta și termenul când să se aducă acea cauciune sau să se întâlăseze acel garant.»

Având în vedere că Tribunalul a hotărât, prin sentința apelată, că articolul 392 din Codul de procedură civilă este aplicabil și în materie de sechestrul asigurător și că pentru ridicarea acestei măsură, conform art. 617 din Codul de procedură civilă, debitorul poate oferi o persoană care să garanteze creditorului plata datoriei la termenul stipulat.

Având în vedere că apelanta pretinde că din debaterile parlamentare, cari au avut loc cu ocaziunea votării articolului 392 rezultă că garantul este persoana care depune o sumă care să garanteze.

Având în vedere că este adevărat că în ședința Senatului dela 13 Februarie 1900, ministrul de Justiție fiind întăbat ce se înțelege prin cuvântul „garant” din articolul 392 din procedura civilă, a declarat că „prin cauciune se înțelege o sumă de bani care să garanteze și persoana care o depune se numește garant”.

Considerând, însă, că argumentul ce se trage din aceste debateri parlamentare, nu este decisiv căci din articolele din Codul de procedură civilă, căci urmează articolului 392 și se ocupă de garant și anume: din articolul 393 care dispune „că judecata va primi pe garant dacă solvabilitatea sa va fi de obște cunoscută sau dacă se va dovedi cu acte și din articolul 396 care prescrie că „din momentul ce garantul declară că primește a garanta, el este supus la toate consecințele ce aduce garanția rezultă că garantul nu este numai persoana care depune o sumă care să garanteze, ci și acea care garantează plata unei datorii.

Considerând pe lângă acestea, că articolul 617 procedura civilă nu cere pentru ridicarea sechestrului asigurător, ca articolul 908 din Codul de Comerț consemnarea sumei, ci impune debitorului a da „o garanție îndestulătoare” care cuprinde evident și garanția personală.

Că astfel fiind, nici acest al doilea motiv de apel nu este fundat.

Că dar, apelul făcut de S. Georges nu este întemeiat și cată a fi respins;

Având în vedere că apelantul cere și cheltueli de judecată și că asemenea cheltueli au fost făcute.

Având în vedere și articolele 140, 143 și 146 din Codul de procedură civilă, și apărând, Curtea fixează cheltuelile la suma de două sute lei;

Pentru aceste motive, respinge apelul.

Semnati: Osear N. Niculescu, D. G. Maxim, N. Algu.

CURTEA DE APEL DIN IAȘI

SECȚIA II

Audiența dela 4 Iulie 1919.

Președenția d-lui D. Volanschi, președinte.

Soții Maria și Gh. Stroici.

DIVORT. — PROCEDURĂ. — ASCULTAREA MARTORILOR. — LIPSĂ DE NULITATE. — ART. 238 C. CIVIL.

DIVORT. — SOTUL ÎN CONTRA CĂRUIA S'A PRONUNȚAT DIVORTUL. — PENSIUNE DE ÎNTREȚINERE. — CONDAMNAREA ACESTUI SOT. — CARACTER JURIDIC. — PENSIE ALIMENTARĂ. — ART. 281 C. CIVIL. — NEAPLICAREA, ÎN SPETA, A ART. 998 C. CIVIL.

1) Art. 238 din codul civil, care, arătând modul cum trebuie să se facă depunerea martorilor, dispune că, în materie de divorț, procesul-verbal al cercetării trebuie să fie citit atât martorilor cât și părților, și că și unii și alții trebuie să-l semneze, făcându-se mențiune despre semnarea sau declarația lor că nu pot sau nu voesc a-l subscrie, nu este prevăzut sub pedeapsă de nulitate.

2) Dispoziția art. 281 C. civil, după care soțul în contra căruia s'a pronunțat divorțul poate fi condamnat a servi celui alt soț o pensie de întreținere, a înțeles a da acestei pensii caracterul unei adevărate pensii alimentare, iar nu acel al unei despăgubiri acordată în baza art. 998 c. civil.

No. 826. — Astăzi fiind ultimul termen, defipt pentru judecarea apelurilor soților Maria și Gh. Stroici, pentru divorț, s'a prezentat soția M. Stroici, asistată de d-nii sfătuitori D. Alexandresco, P. V. Sion și O. Teodoreanu, iar soțul Gh. Stroici cu sfătuitorii Lascar Rosetti, Lascar Antoniu și Gh. Cristofor.

Curtea,

Având în vedere incidentul ridicat de sfătuitorii soțului Gh. Stroici, care tinde la citarea și ascultarea martorilor din nou înainte Curței, întrucât procesul-verbal n'ar face mențiune de subscrierea lor, după cum prevede anume art. 238 din codul civil.

Având în vedere că este adevărat că textul de mai sus arătând modul cum trebuie să se facă depunerea martorilor ascultați, dispune că, în materie de divorț, procesul-verbal al cercetării se va citi atât martorilor cât și părților, și că și unii și alții îl vor semna, făcându-se mențiune despre această semnare sau de declarația lor că nu pot sau nu voesc să-l subscrie;

Considerând însă că această dispoziție a legii nu este prescrisă sub pedeapsă de nulitate; că, de aceea, neconstatarea îndeplinirii formalității cetirei procesului-verbal în fața părților și a semnării lor în jurul acelui proces-verbal, nu poate atrage nulitatea cercetării, că scopul legii fiind de a se da o autenticitate depunerilor martorilor ascultați, el este atins

prin cetirea depunerii martorului respectiv și semnarea din partea lui a depunerii, după ce se constată că a persistat în ea; că a admite contrariul, ar fi a creia nulității acolo unde legea nu le prevede și, cu drept cuvânt, s'a decis de jurisprudență că violarea unei legi nu atrage virtual nulitatea actului prin care a fost înfrântă, atunci când îndeplinirea completă a scopului ce și-a propus legiutorul să atingă cu acea lege atârână dela vegherea și diligența părților;

Că, în speță, părțile fiind față la ascultarea martorilor, lor urmează a li se imputa faptul că n'au cerut a se observa la tribunal îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 238 C. civil, fără sancțiunea nulității.

Având în vedere că, în afară de acestea, din debaterile urmate la prima instanță, cu ocaziunea pronunțării hotărârei de divorț, se constată că ambele părți au primit de bune depunerile martorilor ascultați; le-au discutat și au făcut observațiile lor asupra acestor depuneri, fără a declara că nu le recunosc sau că nu le sunt opozabile; că, prin acest fapt, ele recunoscând încă de atunci autenticitatea acestor declarațiuni, astăzi nu mai pot susține în mod serios că nu le sunt opozabile; pentru că, tocmai pe baza acestor dovezi, ele și-au întemeiat pretențiunile lor; că, față cu toate acestea, incidentul are a fi respins.

Pentru toate aceste motive, Curtea îl respinge.

În fond, în privința art. 281 din codul civil.

Având în vedere că respingând acțiunea soțului și admitând pe aceea a soției, odată cu pronunțarea desfacerei căsătoriei, Curtea are a se pronunța asupra cererii de a se acorda o pensie alimentară, pe care tribunalul a admis o;

Având în vedere că, conform art. 281 C. civil, soțul căzut în procesul de divorț, poate fi obligat de tribunal ca, din averea sa, să dea celuilalt soț o pensie de întreținere, care nu poate trece peste a treia parte din suma veniturilor sale, pensie care poate fi revocată atunci când nu mai este necesară;

Având în vedere că din cuprinsul acestui text rezultă că legea impunând această obligație soțului căzut în proces, a înțeles a acorda o adevărată pensie alimentară soțului inocent, pensie care nu este decât o prelungire a obligației alimentare prevăzută de art. 250 C. civil, pe care legiutorul a înțeles a i-o conserva și de care soțul vinovat continuă a fi ținut în virtutea art. 281 C. civil, și în modul arătat de acest text; că, prin urmare, acesta este caracterul juridic al obligației de față; că, în adevăr, împrejurarea că legea, la acordarea acestei sume, pe care o numește «pensie de întreținere», are în vedere nu numai nevoile soțului câștigător, dar și ave-

rea soțului căzut în proces, în proporția în care o admite și în același timp o declară revocabilă, când nu mai este necesară, ceea ce dovedește că nu poate fi vorba, în speță, de o despăgubire ce se acordă în virtutea art. 998 C. civil, ci de o adevărată pensie alimentară; că, pe de altă parte, dacă cu adevărat obligația alimentară izvorând din datoriile ce soții au unul către altul, ar trebui să dispară odată cu desfacerea căsătoriei, prin divorț, totuși nu este nicio rațiune de a se crede că legiutorul atunci când, cu toată desfacerea căsătoriei, prin art. 280 C. civil, s'a gândit să conserve soțului în favoarea căruia s'a pronunțat divorțul, avantajile ce au fost stipulate în favoarea sa fie prin contractul de căsătorie, fie după săvârșirea căsătoriei, de către celalt soț, să nu se fi gândind, în caz de insuficiență a acestor avantajii, să-i conserve și creanța sa alimentară;

Având în vedere că, de altfel, în principiu, art. 281 C. civil, dând drept soțului câștigător de a cere să se oblige soțul pârât de a-i servi o pensie de întreținere, oricare ar fi caracterul juridic al acestei obligații, dreptul Mariei Stroici, care a câștigat procesul de divorț, de a cere ca soțul său să fie obligat a-i servi o pensie alimentară, nu poate fi contestat;

Că, de aceea, Curtea urmează a examina în ce proporții această cerere trebuie să fie admisă:

Având în vedere că legea, prin art. 281 C. civil, dă ca normă în aprecierea cuantumului acestei pensii, pe de o parte nevoia reclamantului pentru subzistența sa, iar pe de altă parte, faptul ca suma acordată să nu excedă o treime din suma veniturilor soțului pârât;

Că este necontestat, în ceea ce privește necesitatea celui ce reclamă, că instanțele judecătorești trebuie să ție seama de vârsta, sexul, condiția socială și mediul în care el trăiește, pentru că nevoile întreținerii unei persoane variază dela individ la individ;

Că, ținând seamă de toate acestea, venitul dotei soției nu poate fi considerat ca suficient pentru a satisface aceste nevoi, etc.

Pentru toate aceste motive, redactate de d. consilier M. D. Patron, respinge ambele apeluri, etc.

Semnați: D. Volanschi, M. D. Patron, C. Vărgolici.

Această decizie din care s'au eliminat considerentele de fapt care nu interesează în cauză, a fost confirmată prin decizia Curții de casație, No. 6 din 4 Februarie 1920.

Observație.—Decizia Curții din Iași, ce publicăm astăzi, are două puncte importante, și anume: unul relativ la ascultarea martorilor în materie de divorț; iar celălalt relativ la interpretarea art. 281 din codul civil.

Cu privire la procedura divorțului pentru cauză determinată, avem de făcut următoarele observații:

Această procedură are cinci faze deosebite, și anume: 1° Incercările de împăcare înaintea prezidentului tribunalului (art. 220—222 C. civil); 2° primul termen înaintea tribunalului sau expunerea de motive (art. 223—228 C. civil); 3° al doilea termen înaintea tribunalului sau admiterea în principiu (art. 229—235 C. civil); 4° al treilea termen înaintea tribunalului sau ascultarea martorilor (art. 236—238 C. civil); și în fine, 5° ultimul termen înaintea tribunalului, în care se pronunță judecata (art. 239—240 C. civil).

Decizia Curței este relativă la ascultarea martorilor, și în special, la interpretarea art. 238 C. civil.

Acest text dispune că fiecare depunere *se face înscris*, sau mai bine zis, se redactează înscris de către grefier. Procesul-verbal al cercetării se cetește atât martorilor cât și părților, și unii și alții fiind datori a-l subscrie, făcându-se mențiune despre subscrierea lor, sau despre a lor declarație că nu voesc sau nu pot să-l subscrie.

Curtea decide, cu drept cuvânt, că dispozițiile acestui text nu sunt prescrise sub pedeapsă de nulitate. În acest sens s'a pronunțat și Curtea de casație ¹⁾.

Rămâne însă bine înțeles că, înainte de a depune, martorii vor presta jurământul prescris de dreptul comun, deși procedura specială a divorțului nu vorbește de acest jurământ. Formula jurământului nu este însă prescrisă sub pedeapsă de nulitate, ca în materie penală (art. 153 Pr. pen.).

Ca în orice materie, depunerile martorilor se apreciază în mod suveran de instanțele de fond, acestea fiind libere de a le primi de bune sau de a le înlătura, destul fiind ca să arăte motivele pe care se întemeiază pentru a le înlătura; altfel decizia lor ar fi casabilă ca nefiind motivată ²⁾.

Trecem acum la al doilea punct din decizia Curței, privitor la interpretarea art. 281 din codul civil.

Acest text prevede că, deși soții despărțiți nu-și mai datoresc unul altuia credință, totuși acela contra căruia s'a pronunțat divorțul datorește încă celuilalt sprijin și ajutor; căci dacă soții nu-și făcuseră nici o liberalitate, sau dacă acele liberalități nu sunt îndestulătoare, soțul vinovat, contra căruia s'a pronunțat divorțul, poate fi condamnat către soțul nevinovat la o pensie de întreținere, ce nu poate trece peste a treia parte din suma veniturilor sale, legea hotărînd maximul acestei pensii, nu însă și minimul ei.

Chestiunea este însă de a se ști care este caracterul juridic al acestei pensii? Se susține de unii că este vorba, în speță, de o indemnitate la care soțul nevinovat are drept pentru a fi despăgubit de faptul desfacerei căsătoriei (art. 998 c. civil) ³⁾ *eine vole Genugthuung*, după cum se exprimă art. 1266 din codul austriac (nereprodus în codul Calimach).

Curtea decide însă, cu drept cuvânt, că în speță

este vorba de o adevărată pensie alimentară, pentru că dacă ar fi vorba de o despăgubire, ea ar fi datorită în toate cazurile, iar nu numai atunci când soțul nevinovat este în lipsă. Apoi, acordarea pensiei, statornicită de art. 281 c. civil, este facultativă pentru justiție, ceeace n'ar fi dacă ea ar izvari din art. 998 c. civil ⁴⁾.

În fine, dacă ar fi vorba de o despăgubire, iar nu de o pensie alimentară, ea n'ar fi variabilă după averea debitorului ⁵⁾, etc.

Ne aflăm deci în fața unei adevărate pensii alimentare, care își are temeiul său juridic în obligațiile ce izvoresc din căsătorie ⁶⁾; de unde rezultă că această obligație alimentară este, ca toate celelalte, personală soțului condamnat și ca atare, se stinge prin moartea lui, fără a trece la moștenitorii săi.

Ajungem deci la concluzia că soluția admisă prin decizia de mai sus, este perfect juridică. Curtea, asupra ambelor puncte discise de ea, admite, de altfel, părerea noastră ⁷⁾.

Din împrejurarea că numai soțul care a dobândit divorțul are drept la pensie statornicită de art. 281 C. civil, rezultă că de câteori divorțul a fost pronunțat în contra ambilor soți, nici unul din ei nu va avea drept la această pensie ⁸⁾. Iată deci care este utilitatea acțiunii reconvenționale în materie de divorț. Soțul în contra căruia se cere divorțul, are interes, dacă are motive de divorț, să ceară și el pronunțarea divorțului în favoarea lui, pentru ca să nu fie soț vinovat și să nu poată fi condamnat la pensie prevăzută de art. 281 c. civil. Or, aceasta n'o poate face decât prin introducerea unei acțiuni reconvenționale ⁹⁾.

Iași

D. ALEXANDRESCO

COMISIUNEA ARBITRALĂ a JUD. Oc. I BUC.

Audiența dela 6 Octombrie 1920

Președenția d-lui Gh. Brezeanu, jud.-președinte

Mauriciu Grünberg cu Solomon Rosenthal.

LOCATIUNE. — SPOR LEGAL. — SPOR SUPLIMENTAR PENTRU SITUAȚIA PĂRȚILOR SAU ÎMBUNĂTĂȚIRILE IMOBILULUI. — CÂND POATE FI CERUT. — ART. 6 ȘI 10 DIN DECRETUL-LEGE DIN 2 APRILIE 1920.

Sporul de chirie pentru situația părților sau importanța îmbunătățirilor aduse imobilului, prevăzut de art. 6 al. 8 din decretul-lege din 2 Aprilie 1920, nu poate fi admis de cât atunci

4) Vraye et Gode, *Divorce*, II, 707, în fine.

5) Carpentier, *Divorce*, I, 372, p. 292.

6) Vezi în acest din urmă sens, singurul juridic după părerea noastră, Laurent, III, 311; Thiry, I, 377; Beudant, *Cours de droit civil français*, II, p. 105, *ad notam*, etc.

7) Vezi în privința art. 238 C. civil, tom. II al Coment. noastre, p. 96, 97, iar în privința art. 281, vezi același tom, p. 182, 183 (ad. a 2-a).

8) Baudry-Lacantinerie, I, 709, p. 383 (ad. a 9-a).

9) Vezi asupra cererii reconvenționale în materie de divorț, tom. II menționat, p. 63 urm. (ad. a 2-a).

1) Bult. 1883, p. 980 și *Dreptul* din 1883, No. 83; *Cr. judiciar* din 1913, No 45, p. 539 (rezumate) etc.

2) Vezi tom. II al Coment. noastre, p. 98 (ed. a 2).

3) Am susținut și noi altă dată această părere în *Dreptul* din 1882 No. 75, pe care însă astăzi, după matură reflexie, o respingem. Vezi în acest sens, inadmisibil după noi, Cas. fr, Sirey, 1910, *Bullet des sommaires*, I, p. 1 și *Cr. judiciar* din 1910, No. 31, p. 248; Planol, I, 1259; Colin et Capitant, I, p. 356, 357; Fremont, *Divorce*, 962; Pand. fr., V^o. *Divorce*, 2724; Baudry-Lacantinerie, I, 709; Popescu-Cudalbu, *Dreptul* din 1898, No. 6, etc.

când a fost cerut în termenul de o lună dela publicarea decretului-lege, spre deosebire de sporul legal pe care proprietarul, dacă a pierdut termenul de notificare pentru un câştii, îl poate cere la câştiiurile viitoare cu cel puțin 3 luni înainte de data examiniei.

No. 1493.—Respinsă ca nefundată acțiunea intentată de Mauriciu Grünberg cu petiția înregistrată la No. 9504—920 în contra lui Solomon Rosenthal.

S'au ascultat d-nii avocați Achil Raicu pentru reclamant și Al. Velescu pentru pârât.

Comisia,

Asupra acțiunii făcute de Mauriciu Grünberg prin suplica înregistrată la No. 9504/920 contra pârâtului Solomon I. Rosenthal, prin care solicită sporirea chiriei imobilului din strada Smârdan No. 22, dela 1600 lei la 20.000 lei cu începere dela 26 Oct. 1920, dată la care expiră contractul de închiriere vizat de Administrația Financiară a Capitalei sub No. 4199/917.

Având în vedere lucrările și actele din dosar cum și susținerile părților.

Având în vedere că reclamantul, în ziua de 1 Octombrie 1920, introduce acțiune contra pârâtului cerând sporul de situație prevăzut de art. 6 al. 8 cu începere dela 26 Oct. 1920 st. v., dată la care expiră contractul de închiriere.

Având în vedere că chestiunea de rezolvat este de a se ști dacă cererile de spor de chirie pentru situația importantă sau îmbunătățirile imobilului se pot acorda și în cazul când se cer după trecerea de o lună dela publicarea decretului-lege 1420/920.

Având în vedere că art. 6 al. 8 prevede cazul când după situația și importanța imobilului sau îmbunătățirile ce i s'au adus, proprietarul va socoti că i se cuvine pe viitor o sporire mai mare de chirie, va putea să-și îndrepte cererea sa înaintea comisiei arbitrale, care se va pronunța ținând seamă de condițiunile particulare ale imobilului închiriat și de pozițiunea materială a părților.

Considerând că al. 10 al aceluiași articol 6, dispune că «asemenea cereri sunt inadmisibile, dacă nu vor fi făcute în termen de cel mult o lună dela publicarea prezentului decret-lege».

Având în vedere că dacă decretul-lege 1420/920 spre deosebire de legea din 5 Aprilie 1916 și acelea din 6 Martie 1919 și 19 Noemb. 1919, acordă proprietarilor pe lângă sporurile fixate de lege la 40% și 75% și sporuri de situație, a făcut-o dintr'un spirit de dreptate și stabilitatea armoniei sociale, atât de necesare pentru refacerea economică a statului.

Având în vedere că dacă aceste considerațiuni au determinat pe legiuitor a da proprietarilor nemulțumiri puțină de a-și realiza un spor mai mare decât cel fixat de al. 3 și 4 a art. 6 din decretul-lege, apoi

desigur el a urmărit înfrânarea speculei ce se făcea cu chiriile, care creșteau în proporții uimitoare.

Având în vedere că a se lăsa puțină proprietarului de a cere sporuri de situații ori când în perioada de prelungire a contractelor, ar însemna a facilita specula, căci îmbogățirii de război, cari fac viața așa de dîcîlă, ar cumpăra imobilele pe orice prețuri, în speranța că-și vor forma rente din chiriile ce vor putea urca chiriașilor constrânși de criza locuințelor.

Considerând că stînjnirea speculei nu se poate face decât dacă sporirea chiriei, în raport cu situația particulară a imobilului, nu se poate obține peste un termen anumit, iar nu înaintea oricărui câştii.

Având în vedere că acest fapt rezultă și din referatul No. 14758 | 920 al ministrului de justiție către Consiliul de miniștri.

Având în vedere că reclamantul în dezbaterile orale s'a întemeiat pe disp. art. 10 din decretul-lege N. 1420/920 pe care l'a interpretat în sensul că din momentul ce proprietarul, care a pierdut termenul de notificare pentru un câştii, o poate face pentru celelalte coștiuri, cerând sporul legal, — prin spor legal trebuind a se înțelege toate sporurile admise de lege și cel din art. 6 al. 8 din sus zisul decret-lege.

Considerând că din examinarea art. 6 rezultă că legiuitorul a fixat în mod definitiv sporul de 40% pentru mobilele destinate locuinței și 75% pentru cele destinate comerțului sau industriei, etc. pe care proprietarii îl pot obține prin facerea unei simple notificări.

Ci, în afară de acest spor fixat ca quantum de însuși decretul-lege, a creiat posibilitatea obținerii unui alt spor de destinație, importanță, îmbunătățiri și condițiunile particulare ale imobilelor și situația materială a părților, — dar acest spor nu-l fixează legea ci este lăsat la cea mai largă apreciere a Comisiunii arbitrale, care-l poate respinge, așa că, impropriu este numit de unii spor-legal.

Considerând că dacă legiuitorul ar fi înțeles prin sporul legal din art. 10 și sporul de situație din art. 6 al. 8 din acelaș decret-lege, nu l-ar fi subordonat unei simple notificări făcute cu 3 luni mai înainte, cel puțin, înainte de semestru, ci l-ar fi dat în competența comisiei arbitrale, ori el se vede exclus din atribuțiunile ei, după cum rezultă din art. 19 al sus zisului decret-lege.

Că astlel fiind, acțiunea urmează a fi privită ca tardivă și cată a se respinge ca atare.

Pentru aceste motive, respinge acțiunea.

Semnați: Gh. Brezeanu, Cezar Pascu, C. Brăiloiu.

BIBLIOGRAFIE

Regimul care guvernează proprietatea urbană se află îngrădit de anumite restricțiuni. Gruparea la un loc a dispozițiilor uzuale din Codul civil, și celelalte legi, împreună cu studiul cătorva chestiuni, din materia locațiunei, extrase din doctrina și jurisprudența mai recentă este o lucrare foarte practică și utilă care a apărut sub titlu:

ASUPRA CONTRACTULUI DE LOCAȚIUNE

DE

N. JAC. CONSTANTINESCU

Consilier la Curtea de Apel din Galați

Această călăuză a proprietarilor și chiriașilor se găsește la librării cu prețul de 8 lei.

A APARUT:

CONTRIBUȚIUNI
PENTRU

O MAI BUNA ÎMPĂRȚIRE A DREPTĂȚII

DE

ANDREI RĂDULESCU

Președintele Tribunalului Ilfov și Profesor, Membru al Academiei Române

STUDII DE DREPT CIVIL

VOLUME II

PRIVILEGIUL COPARTAȘILOR

DE

ANDREI RĂDULESCU

Președinte la Tribunalul Ilfov și Profesor,
Membru al Academiei Române

„C O L U M B”

Societate anonimă de EXPORT ȘI IMPORT

Sediul: Str. Bursei No. 4 (Camera de Comerț)

DEPOZITE ȘI VANZĂRI

Str. Luterană No. 29—31 și Cal. Moșilor No. 88

Cu sucursale în toată lumea

Cumpără și vinde orice mărfuri

BANCA DE CREDIT ROMÂN

— SOCIETATE ANONIMĂ —

CAPITAL SOCIAL, DEPLIN VÂRSAT LEI 20.000.000

BUCUREȘTI, BRĂILA, GALAȚI, IAȘI,

CONSTANȚA

Operațiunile Băncii:

Deschiderea de conturi-curente, încasări și scumpări de efecte asupra României și străinătății, încasări și scumpări de cupoane și titluri, avansuri pe titluri și alte garanții, eliberează ocouri și scrisori de credit asupra tuturor țărilor, și face orice alte operațiuni de bancă, cenzuri, gajuri de mărfuri, operațiuni de depozit și report, etc. Primește cereale în consignatie și se însărcinează cu vânzarea lor.

BANCA NAȚIUNEI

Soc. Anonimă. — Capital și rezerve Lei 39.000.000

SEDIUL CENTRAL:

București, B-dul Carol No. 11 (Piața Rosetti). — Tel. 15/27

Face toate operațiunile de credit și scont. — Primește economii spre fructificare în condițiunile cele mai avantajoase.

Secțiune specială pentru operațiuni de Bursă.

Finanțează întreprinderi comerciale și industriale.

GOSPODARIILE ȚĂRANEȘTI

Soc. Anonimă. — Capital social 10.000.000 Lei

SEDIUL CENTRAL:

București, Bulevardul Carol 11, (Piața Rosetti), Etajul I.

Importă tot felul de produse necesare sâtenilor. Exportă produsele țărănești.

CASELE POPULARE

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 5.000.000 București. —

Cumpără și vinde terenuri și imobile în raza orașului București. — Construește în Capitală locuințe cu plată în rate întrebunțând materiale produse din Fabricile proprii.

Execută în atelierile sale orice lucrare referitoare la construcție. Secțiune specială de întreprinderi.

Furnizează materiale de construcție de cea mai bună calitate aduse direct de la sănieri.

Elaborează proiecte complete și execută amenajări, transformări și restaurări de imobile, de orice importanță.

S. T. A. R.

Soc. de Tracțiune Automobilă din România

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 5.000.000. — București

Furnizează trăsuri-automobile, auto-tractoare, moto-culatoare de tot felul din cele mai renumite fabrici. — Repară mașini, repede, conștiincios și ieftin. — Execută transporturi de persoane și mărfuri în toată țara cu prețuri convenabile. Cumpără și vinde ocazional mașini și piese de automobile,

TIPOGRAFIA GUTENBERG

Editură, Turnătorie de litere și legătorie de cărți

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 2.000.000. — București

Formându-se în Societate Anonimă pe acțiuni și fiind înstrătată cu cele mai perfecționate mașini, execută și editează orice lucrări de

Tipografie, Editură, Legătorie de cărți.

cărți, și registre de tot felul

Secțiune

S. R. C.

Societ. Română de Combustibil

Soc. Anonimă. — Capital social Lei 2.000.000. — București.

Cumpără și Exploatează păduri, mine de cărbuni și terenuri-petrolifere.

„DACIA-ROMANIA“

SOCIETATE GENERALA DE ASIGURARE IN BUCUREȘTI
— Intemeiată la 1871 —

Capital de acțiuni Lei 24.000.000 deplin vărsat
Totalul garanțiilor . . . „ 85.901.880 „ „
Daune plătite dela înfiin-

țarea Societății „ 294.493.494 „ „

Daune plătite în anul 1919 „ 11.820.397 „ „

„Dacia-România“ este societatea cea mai veche și mai puternică din țară. Trecutul ei, însemnatele sale capitaluri și persoanele cari o conduc, dau asigurătorilor cele mai depline garanții pentru asigurări cât mai mari în ramurile: Incendiu, grindină, transporturi, viața, accidente, furturi prin spargere și anume: în condițiunile cele mai prielnice pentru asigurați.

Increderea deosebită de care, cu drept cuvânt, se poate bucura Societatea „Dacia-Romania“ și pe viitor, este înveterată atât prin capitalul de lei 3.507.383.547 ce i-a fost încredințat la asigurare în 1919, cât și prin despăgubirile de peste 294 milioane ce ea a plătit până acum.

Asigurarea este reală numai dacă se întemeiază pe garanții morale și materiale depline și bine dovedite. De altfel, zicătoarea populară „asigurat la Dacia“, datorită bunului simț al publicului, arată fericindu-l pe omul prevăzător, care a știut să se adăpostească de orice pagubă ce i-ar pricinui ceasul rău.

Lămuriri se dau de îndată, la cerere, în București, la sediul Societății, str. Wilson 3, sau la agenția ei principală din str. Stavropoleos 10, iar în județe la agențiile ei din toate orașele României Mari.

„GENERALA“

SOCIETATE ROMANA DE ASIGURARI GENERALE
CAPITAL SOCIAL DEPLIN VARSAT LEI 3.000.000

Fonduri de garanții la finele anului 1917 Lei 48.807.324,48
Daune plătite în anii 1916 și 1917 „ 9.110.106,48
Daune plătite dela înființarea Societății » 89.582.216,18
Asig. asupra vieții în vig. la finele anului 1917 » 92.131.065,52

SEDIUL:

BUCUREȘTI

PIAȚA UNIVERSITĂȚII

(în colul stat. Mihai Vit.)

REPREZENTANȚA

GENERALA:

BUCUREȘTI

STRADA SMARDAN No. 4

AGENȚII IN TOATE ORASELE DIN ȚARĂ

ASIGURARI CONTRA DAUNELOR DE

INCENDIU, GRINDINA, TRANSPORT

(Fluvial, Maritim și Terestru)

ramurile: Viața, accidente, etc.

„NATIONALA“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURĂRI IN BUCUREȘTI

Capital de acțiuni deplin vărsat Lei 3.000.000.00
Fonduri de rezervă „ 42.2.627.70
Total Lei 45.293.627.70
Daune plătite dela fondarea Societății . . . „ 142.000.000.00

Președinte, P. GRĂDIȘTEANU.

Vice-președinte, I. M. ELIAS

C O N S I L I E R I :

D. D. Bragadiru

Henri Catargi

Dr. I. Costinescu

H. D. Fulga

H. Hornstein

I. Negruzzi

C. A. Panaitescu

Em. Porumbaru

Prințul Barbu Știrbey

Director General, I. A. BERINDEI.

Sub-Director, I. SĂVULEANU.

„NATIONALA“

asigură în contra incendiului, grindinei, în contra riscurilor de transport (fluvial, maritim, terestru). Asigurările asupra vieții primesc în toate combinațiunile uzitate, precum: Caz de moarte. — Supraviețuire. — Zestre și Rente.

Sediul social la palatul societății strada Paris No. 12. București

— Unde se află și reprezentanța generală a societății —

AGENȚII IN TOATE ORASELE ȚARII

Conservarea Sănătății

Pe vremea de față, când asprimea temperaturii și umezeala expune sănătatea noastră la răceli și provoacă tot stul de dureri reumatice, gută și nevralgii, s'nt neprețuite serviciile ce le aduce renumitul și cel mai salutar remediu de casă

DIANA FRANTZBRANTWEIN

Fabricat de „DIANA“, Societate Anonimă Română

Birourile B-dul Maria, 2

București, Strada Fajor No. 8

Dacă dureri de cap vă chinuesc
câteva înecțiuni pe frunte le ameliorează și le face să dispară

Dacă aveți dureri crâncene în toate membrele,
masajele cu acest reconfortant vă fac mare bine

Dacă vă doare dinții sau aveți inflamația gingiilor
câteva picături turnate pe vată alină durerile și vă ruteți odihni

Se găsește la toate Drogueriile și Farmaciile în sticle
prevăzute cu capsule de plumb și marca fabricii

Prețul unei sticle Diana { Mică Lei 6.—
Mijlocie „ 13.—
Mare „ —

„PREVEDEREA“

Revistă pentru studiul asigurărilor private și sociale
Sub direcțiunea D-lui V. ATHANASOVICI

Cu concursul mai multor colaboratori competenți în ramura juridică și economică
Apare lunar — Abonamentul 40 Lei pe an

Redacția și Administrația: Bulevardul Șeichu Măgureanu No. 25 bis